

злато по изкуственъ начинъ. Но тѣ не успѣвали и затова сж завършвали своя земенъ животъ въ повечето случаи на бесилката или били изгаряни на кладата.

Нова златна кръвъ се прелива въ Европа отъ испанцитѣ.

Когато Колумбъ предприелъ своето далечно пътешествие, той ималъ само една целъ: златото. Цѣлиятъ устремъ къмъ новия, непознатъ свѣтъ е ималъ за за-

Една златарска работилница отъ XVI вѣкъ.

дача да придобие тоя жълтъ металъ. Когато на 12 октомврий 1492 година той стѣпилъ на островъ Гуанакани (сега островъ Ватлингъ), той намѣрилъ малко злато и се упѣтилъ по-далечъ. Колумбъ вѣрвалъ, че златото обича по-топлъ климатъ. На Испаньола-Хаити той видѣлъ туземци съ златни украшения. Испанцитѣ при-нуждавали тия мѣстни жители да дирятъ злато по-усилено изъ пѣсѣцитѣ на рѣкитѣ. За три десетилѣтия това злато било извлѣчено напълно. Хаити става изходна точка на испанскитѣ златотърсачи. Най-неумо-римъ въ това отношение билъ губернаторътъ, Диего